

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CEE) nr. 2392/86
din 24 iulie 1986
privind organizarea unui registru comunitar al culturilor de viță de vie

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 337/79 din 5 februarie 1979 privind organizarea comună a pieței vitivinicole¹, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 3805/85², în special art. 64 alin. 2 și art. 64a,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât art. 64a din Regulamentul (CEE) nr. 337/79 prevede ca, pentru crearea condițiilor necesare în vederea aplicării integrale a măsurilor prevăzute de respectivul regulament, Consiliul adoptă regulile generale de organizare a unui registru comunitar al culturilor de viță de vie;

întrucât un astfel de registru este necesar pentru obținerea de informații indispensabile despre producție și potențial, cu scopul de a asigura o bună funcționare a organizării comune a pieței vitivinicole, și în special a regimurilor comunitare de intervenție și de plantare, precum și a măsurilor de monitorizare;

întrucât se impune, din motive de ordin economic și tehnic, exonerarea de la obligația de a stabili un registru al culturilor de viță de vie în statele membre a căror suprafață totală cultivată cu viță de vie este foarte redusă;

întrucât registrul trebuie să conțină informații esențiale legate de structură, evoluția acestei structuri și de producția exploatațiilor respective; deoarece pentru utilizarea practică a acestui registru trebuie prevăzută centralizarea acestor informații într-un singur dosar de exploatare; întrucât, dacă reglementările naționale referitoare la protecția datelor individuale nu permit o astfel de centralizare, se impune admiterea unui clasament separat pe fiecare exploatație, în măsura în care această separare nu pune în pericol obiectivele de atins prin organizarea acestui registru;

întrucât registrul trebuie să includă dosarele de producție privind transformarea și comercializarea produselor vinicole;

întrucât, în scopul de a evita să se aducă atingere vieții private, se impune ca statele membre să pună în practică mijloace de garantare a protecției persoanelor implicate; întrucât, în acest scop, este foarte important ca informațiile culese exclusiv în scop statistic să nu poată avea alte utilizări și ca persoanele în cauză să poată șterge fișierele electronice a căror deținere nu mai este necesară și deci nici justificată, după expirarea perioadei necesare aplicării regulilor în temeiul cărora au fost introduse informațiile;

întrucât, pe de o parte, informațiile trebuie să fie incluse în registru în cel mai scurt timp posibil; iar pe de altă parte, ținându-se cont de cantitatea de muncă administrativă necesară constituirii registrului, se impune să se prevadă pentru stabilirea completă a registrului un termen de șase ani; întrucât, cu toate acestea, având în vedere importanța specială a anumitor

¹) JO L 54, 05. 03. 1979, p. 1.

²) JO L 367, 31. 12. 1985, p. 39.

date, în unele regiuni de producție, pentru buna administrare a pieței, trebuie prevăzute reglementări pentru termene mai scurte în aceste regiuni;

întrucât, pentru a se ajunge la finalizarea sarcinii de a organiza un registru în șase ani, statele membre pot lucra în etape; deoarece se impune pentru aceste etape fixarea de termene limită rezonabile referitoare la centralizarea și prelucrarea informațiilor, și anume 18 luni pentru cele existente și 36 de luni pentru altele;

întrucât se impune prevederea ca statele membre, în colaborare cu Comisia, să organizeze programe de elaborare a registrului; întrucât, ținând cont de timpul necesar pentru aceste programe, de durata lor de aplicare și de necesitatea de a avea un registru uniform în întreaga Comunitate, este esențială asigurarea de către Comisie, în colaborare cu instituțiile naționale care răspund de constituirea, exploatarea și utilizarea registrului;

întrucât se impune ca informațiile din registru să corespundă întotdeauna cu situația reală de pe piața vitivinicolă; întrucât se impune, în consecință, actualizarea permanentă, precum și verificarea continuă a acestei actualizări; întrucât registrul, prin informațiile pe care le conține, constituie un instrument indispensabil de administrare și monitorizare a pieței; întrucât se impune ca atât autoritățile competente însărcinate cu administrarea cât și cele responsabile de control să aibă acces la registru;

întrucât ansamblul de măsuri luate în considerare este de interes comunitar; întrucât trebuie deci să se prevadă participarea financiară a Comunității la organizarea registrului; întrucât costul acestei participări este evaluat la 59 milioane ECU,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Statele membre producătoare de struguri cultivați în aer liber organizează pentru teritoriul lor, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, un registru comunitar al culturilor de viță de vie, denumit în continuare „registru”. Acest registru conține toate informațiile menționate la art. 2.

2. Statelor membre a căror suprafață totală cultivată cu viță de vie în aer liber este sub 500 de hectare nu le revine obligația menționată la alin. (1).

Articolul 2

1. Pentru organizarea registrului, statele membre:

a) culeg, pentru fiecare exploatare cultivată cu viță de vie, informațiile referitoare la:

- identitatea și situația acesteia,
- referirile la parcelele cultivate cu viță de vie,
- caracteristicile generale și
- caracteristicile culturilor de viță de vie pe care le posedă și a produselor obținute.

Statele membre pot de asemenea aduna informații suplimentare utile pentru o mai bună cunoaștere a potențialului de producție și comercializare, referitoare în special la suprafețele cultivate în sere și la prezența instalațiilor de vinificație;

b) adună, pentru fiecare cultivator de viță de vie căruia i s-a cerut să dea una din declarațiile prevăzute de reglementările viticole comunitare sau naționale, informațiile care rezultă din declarația menționată, referitoare în special la producție, evoluția potențialului viticol, măsurile de intervenție și primele acordate;

c) adună, pentru toate persoanele fizice sau juridice sau grupurile de astfel de persoane, cărora li s-a cerut să dea declarațiile prevăzute de reglementările viticole comunitare sau naționale, care transformă și comercializează materii prime de origine viticolă într-unul din produsele reglementate de dispozițiile art. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 337/79, cu excepția sucului de struguri, oțetului de vin și produselor derivate din vin, toate informațiile, așa cum rezultă din declarații, referitoare în special la primele acordate, produsele transformate, precum și la practicile oenologice.

În plus, statele membre pot colecta informații privind orice persoană fizică sau juridică sau grup de astfel de persoane care realizează distilarea.

2. Pe baza informațiilor obținute în temeiul alin. 1, statele membre constituie:

a) un dosar de exploatare pentru fiecare cultivator de viță de vie menționat la alin. (1) lit. (b). Acest dosar conține toate informațiile obținute prin aplicarea alin. (1), lit. (a) și (b) și, dacă exploatantul este și fabricant, lit. (c);

b) un dosar de producție pentru fiecare persoană sau grup, menționate la alin. (1) lit. c). Acest dosar conține toate informațiile culese prin aplicarea alin. (1), lit. (c).

Dosarele de exploatare sau de producție nu pot include toate informațiile menționate la primul alineat dacă reglementările naționale privind protecția datelor individuale nu permit gruparea acestora într-un singur dosar. În acest caz statele membre se asigură că informațiile care nu apar în dosarul de exploatare sau de producție fac obiectul unui clasament în funcție de persoanele cărora li s-au cerut declarațiile și care este elaborat de una sau mai multe instituții desemnate de statele membre.

3. Pe baza informațiilor menționate la alin. (1) lit. (a) și după verificarea acestora, statele membre se asigură în special că:

- toate persoanele fizice sau juridice sau grupurile de astfel de persoane cărora li s-au cerut declarații impuse de reglementările comunitare din domeniul vitivinicol, respectă această obligație,

- datele, în special cele referitoare la structura exploatării, sunt autentice.

Articolul 3

1. Statele membre asigură:

- păstrarea datelor care figurează în registru pe parcursul duratei necesare aplicării măsurilor care se impun și, în orice caz, pe durata a minimum cinci campanii viticole, după campania la care se referă aceste date,

- utilizarea exclusivă a registrului pentru aplicarea reglementărilor vitivinicole, în scopuri statistice sau pentru aplicarea de măsuri structurale. Dacă reglementările naționale permit acest lucru, statele membre pot de asemenea prevedea utilizarea registrului în alte scopuri, în principal în domeniile fiscal și penal,

- utilizarea datelor culese exclusiv în scopuri statistice,

- aplicarea de măsuri care să garanteze protecția datelor, în special împotriva furturilor și a falsificării,

- accesul, fără întârzieri sau costuri excesive, persoanelor cărora li s-au cerut declarații, la dosarele care le privesc,

- persoanelor cărora li s-au cerut declarații dreptul de a lua în considerare toate modificările justificate ale datelor care le privesc și în special dreptul de a șterge periodic datele care nu mai prezintă interes.

2. Cultivatorii de viță de vie:

- nu trebuie să împiedice în nici un fel colectarea de informații necesare de către instituțiile autorizate și

- trebuie să furnizeze acestor instituții toate informațiile cerute în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4

1. Registrul este definitivat în cel mult șase ani începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Cu toate acestea, pentru unitățile administrative pentru care cunoașterea anumitor detalii se dovedește indispensabilă administrării corecte a pieței vitivinicole, în special cunoașterea naturii sau a volumului producției sau recurgera la măsuri comunitare de intervenție, termenul de organizare a registrului se reduce la un termen care urmează a fi stabilit.

2. Dacă stabilirea registrului se face pe baza unei distribuții geografice, în fiecare unitate administrativă trebuie realizată, începând cu primele lucrări, colectarea și procesarea informațiilor menționate la:

- la art. 2 alin. (1), lit. a), în termen de maximum 36 de luni, din momentul începerii lucrărilor,

- la art. 2 alin. (1) lit. b) și c), în termen de maximum 18 luni, din momentul începerii lucrărilor.

Dacă organizarea registrului se face prin colectare și procesări succesive ale diverselor informații menționate la art. 2, aceste operațiuni trebuie realizate din momentul începerii lucrărilor:

- în termen de maximum 36 de luni, pentru informațiile menționate la art. 2 alin. (1), lit. (a),

- în termen de maximum 18 luni, pentru informațiile menționate la art. 2 lit. (b) și (c).

3. Statele membre, în colaborare cu Comisia, stabilesc în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, programul de organizare a registrului.

Acest program:

- prezintă termenele de finalizare a diverselor operațiuni prevăzute, zonele prioritare pentru elaborarea registrului, resursele alocate, precum și eșalonarea cheltuielilor pe parcursul perioadei de organizare,
- poate prevedea participarea, parțial sau în întregime, a asociațiilor producătorilor la organizarea registrului,
- este înaintat Comisiei imediat după organizare.

Articolul 5

1. Statele membre furnizează echipamentele necesare administrării computerizate a registrului.
2. Dosarele de exploatare și de producție sunt administrate de una sau mai multe instituții desemnate de fiecare stat membru.

În termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre comunică numele instituției sau al instituțiilor menționate la primul paragraf din art. 2 alin. (2).

3. Statele membre se asigură că registrul este actualizat periodic când și în măsura în care informațiile adunate sunt disponibile.

4. Cel puțin o dată la cinci ani și, pentru prima dată, cel mult după cinci ani de la constituirea dosarului respectiv, statele membre verifică dacă situația structurală prezentată în dosarul exploatării respective, menționat la art. 2 alin. (1) lit. (a) corespunde situației reale din exploatarea respectivă. Dosarele vor fi adaptate în baza acestei verificări.

5. Statele membre introduc o procedură de verificare a informațiilor culese din dosarele individuale menționate la art. 2 alin. (2). Această verificare este efectuată:

- prin metode de determinare în cadrul programului de constituire a registrului menționat la art. 4 alin. (3),
- într-un termen care nu poate depăși cu mai mult de 12 luni termenele limită prevăzute la art. 4 alin. (2).

Articolul 6

1. Comisia, în colaborare cu instituțiile naționale însărcinate cu organizarea registrului, se asigură de realizarea acestuia și supraveghează aplicarea uniformă a prezentului regulament.

2. În scopul aplicării prezentului regulament, Comisia poate obține din partea instituțiilor naționale menționate la alin. 1, imediat ce este necesar, orice informație referitoare la

stabilirea și utilizarea registrului, cu excepția modalității de identificare a persoanelor fizice. Organizarea și utilizarea registrului intră în responsabilitatea instituțiilor menționate la art. 2.

Articolul 7

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca autoritățile însărcinate cu aplicarea și monitorizarea reglementărilor în domeniul vitivinicol să aibă acces la informațiile menționate la art. 2.
2. Statele membre înaintează Comisiei lista autorităților menționate la alin. (1).

Articolul 8

Statele membre înaintează periodic Comisiei un raport asupra stadiului lucrărilor de organizare a registrului, precum și asupra măsurilor introduse pentru asigurarea administrării acestuia. Acest raport trebuie să menționeze eventualele dificultăți întâmpinate și, când este cazul, sugestii de reorganizare a lucrărilor sau re-stabilirea termenelor.

Comisia comunică statelor membre programele de organizare a registrului, precum și rapoartele menționate la primul paragraf.

La cererea Comisiei, statele membre respective furnizează elemente suplimentare de evaluare.

Articolul 9

1. Comunitatea participă la finanțarea măsurilor prevăzute la art. 1 și 2 în proporție de 50% din costurile efective:

- de organizare a registrului

- ale investițiilor în echipamente de procesare a datelor menționate la art. 5 alin. (1), necesare administrării registrului.

2. Activitățile sau investițiile care beneficiază de contribuții comunitare din alte programe nu pot beneficia de sprijin financiar în temeiul dispozițiilor prezentului articol.

3. Contribuția Comunității este efectuată sub formă de rambursări care trebuie stabilite de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la art. 7 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 729/70 din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune¹, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 3769/85². Cu toate acestea, se poate stabili un sistem de plăți în avans efectuate de către statele membre.

4. Art. 8 și 9 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 se aplică contribuției comunitare menționate la alin. (1) din prezentul articol.

5. Modalitățile detaliate de aplicare a dispozițiilor prezentului articol alin. (1)-(4) sunt adoptate conform procedurii menționate la art. 13 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70.

Articolul 10

¹ JO L 94, 28.04.1970, p. 13.

² JO L 362, 31.12.1985, p. 17.

Lista informațiilor obligatorii și facultative menționate la art. 2 alin. (1) lit. (a) și (c), precum și decizia menționată la art. 4 alin. (1) al doilea paragraf sunt adoptate în conformitate cu dispozițiile art. 67 din Regulamentul (CEE) nr. 337/79.

Conform aceleiași proceduri sunt stabilite și celelalte modalități detaliate de aplicare a prezentului regulament, în special:

- cele care permit exploatarea statistică și administrativă a informațiilor care figurează în registru, în special comunicarea lor către Comisie și statele membre,
- cele care determină utilizarea acestor informații exclusiv în scopuri statistice,
- cele referitoare la aplicarea art. 6,
- cele referitoare la condițiile speciale de organizare a registrului în Portugalia.

Articolul 11

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării sale în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene”.

Prezentul regulament este obligatoriu în întregime și este direct aplicabil în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 iulie 1986.

Pentru Consiliu,
Președintele
A. CLARK